

Respostes a la ciutadania d'ERC al Ple de 30-7-2014

María Jesús Sinfreu

No poso en dubte que sigui legal, els polítics solen fer lleis a la seva mesura, però els sembla ètic que hi hagi membres d'aquest govern municipal que puguin acumular i compatibilitzar, sense cap rubor, ingressos múltiples com a càrrecs oficials, Diputació, PROGESER, assistència a plens, dietes, reunions, conferències, ATM, etcètera, mentre es criminalitza aturats amb subsidis de misèria per fer algun treball esporàdic en B per poder subsistir?

El senyor Figueras:

“Bé. Des del meu grup municipal entenc que una cosa no té a veure amb l'altra, una cosa és el que marquen les lleis sobre el que poden o podem cobrar els que exercim com a càrrecs electes, i una altra cosa és treballar, doncs, d'alguna forma, en negre, en B. Jo entenc que són dos mons diferents.

Òbviament, pots comprendre més el que està treballant en negre per sobreviure que no determinats càrrecs electes que tenen segurament, amb l'acumulació de diversos càrrecs, acaben tenint uns sous que jo sempre he anomenat que són exagerats, per comparació. Per comparació odiosa a més a més amb aquesta època que ens toca viure. Entenc, doncs, que el que cal canviar és la legislació, canviar les lleis, i posar determinats topalls perquè les coses siguin més clares i més netes.”

El senyor Giner:

Hi ha una altra intervenció que va també adreçada a tots els portaveus dels grups polítics, que fa la senyora María Sierra. Ella, amb aquest extens escrit que ens presenta, ha fet una sèrie de consideracions, i ha fet esment de determinades persones que ni són polítiques ni tenen cap càrrec aquí, a l'ajuntament. Per tant, el que voldríem, doncs, és obviar aquesta part, i aniríem directament al que es plantejava a nivell de les intervencions o preguntes dels grups. No voldríem intervenir, doncs, o fer esment o referència a persones en aquest sentit, que no són polítics en actiu en aquesta corporació. Per tant, me'n vaig al punt directament en què feia les preguntes, o en què demanava algunes respostes.

María Sierra

Ahora voy a hacer una petición, y veremos la buena voluntad de todos, incluso del partido que gobierna en este municipio. Tenemos una piscina descubierta donde los discapacitados no pueden acceder. Lo hacemos, con permiso del ayuntamiento, bajando con el coche desde el aparcamiento de La Baronda. Pero el terreno está sin asfaltar, y cuesta muchísimo llegar, cuanto más subir hasta el coche. Creo que asfaltarlo con hormigón no sería tan costoso, y facilitaríamos el acceso al que

todos tenemos derecho. He pedido el flexo de la ducha de discapacitados el día 21 de junio, el día 4 de julio aún no estaba puesto. Los discapacitados no se podían duchar, el resto de ciudadanos sí. Son pequeñeces, pero importantes para el que no puede acceder a una ducha, y de nuevo discriminación, porque no se debería pedir, debería estar puesto. Tenemos muchas calles todavía que están inaccesibles para estas personas. El propio ayuntamiento tiene un escalón en la entrada. Pequeñeces no, necesidades de accesibilidad. Así hay muchas aceras todavía, que son más importantes que una hoguera o que fiestas, que cuestan mucho dinero, pero ahí sí estáis todos de acuerdo, ¿no?

Necesitamos una residencia para nuestros hijos. Todavía no he visto a nadie de la oposición hablando de ella, solo el PSC de Esplugues. Un día no estaremos y tenemos derecho a saber cómo quedarán nuestros hijos, pero claro, son nuestros, solo nuestros, y CIU y Esquerra la han echado atrás. Recogimos 4.000 firmas en una semana, y se entregaron a la Generalitat. Se firmó un convenio, se hizo el proyecto, pero su partido y Esquerra están tan ocupados en engañar al pueblo que no les interesa lo demás, y la han echado para atrás otra vez por falta de dinero.

Excusas hay para todo menos para los más desvalidos, pero sepan que detrás de estas personas estamos nosotras, madres con el coraje que a ustedes les falta. Trabajamos y lo hacemos con mucho sacrificio para que nuestros hijos tengan aquello por lo que ustedes deberían luchar: bienestar. No pedimos subvención, y además ayudamos a otras entidades que necesitan material para los chicos discapacitados. No hacemos venta desleal, como se va diciendo por ahí, hacemos un rastrillo que tiene mucho trabajo y muchas horas, y un esfuerzo tremendo. Es más, es un mes intenso de no parar, y que nadie cobra nada. El pueblo lo agradece y colabora, y con ese dinero se compra material para rehabilitación, y se paga la rehabilitación. Se hacen donaciones a quien lo necesita. El año pasado fue a ASPRO CEAS, se les compró colchonetas, cuñas y material de fisioterapia por un valor de 1.000 euros. Este año el material ha sido para el casal de discapacitados, y se ha comprado una bicicleta motor med de rehabilitación que ha costado 3.500 euros, colchonetas, cuñas, rulos, pelotas, todo lo necesario, y que debería pagar la Administración, pero trabajamos y lo hacemos con gusto, porque quien nos conoce sabe lo que hacemos y los motivos. Espero este año contar con la colaboración de todos ustedes. Creo que pueden perder quince minutos y visitarnos.

AIDED ha conseguido temas importantes trabajando, y así seguiremos. Espero que tengan ustedes claro que comer cada día para todos, no solo para estos niños, es una necesidad, que hay familias que no pueden hacerlo diariamente, y que esos discapacitados tienen menos oportunidades que el resto de los chicos. Solo pido como madre y como representante de este colectivo sensibilidad y trabajo para mejorar sus vidas, que ya son bastante complicadas, y que ustedes utilicen el asiento que tienen dignamente, que visto lo visto hay quien debería sentarse en el suelo.

El senyor Figueras:

“Se'm fa difícil a mi, com a representant d'Esquerra, contestar, perquè la carta que ens ha adreçat la senyora Sierra són quatre folis, i d'alguna forma aquí el que voldria dir és el que comentava en la jugada, perquè clar, vull dir, jo, davant d'una pregunta de quatre folis, tenia un foli i mig per contestar-la, però com que la senyora Sierra ha marxat, doncs clar, no li puc dir tot el que tenia en el cap, i amb la lectura que n'ha fet el portaveu del PSC, només ha llegit una part, i l'altra part de la pel·lícula potser ens la perdem, i aleshores el que diré ara segurament no s'entendrà. I com que ja he dit que ho tenia estructurat i ho tenia treballat, és clar, ara a mi se m'ha trasbalsat tot, però bé, intentarem improvisar.

En referència al tema de l'accessibilitat, i contestant a la senyora Sierra, o sigui, a la carta que ens ha adreçat. Des del Grup Municipal d'Esquerra Republicana, des de fa molts anys hem intentat que cada any, tal com diu la Llei d'accessibilitat, una partida dels pressupostos municipals vagi destinada a eliminar les barreres arquitectòniques. Malgrat tot, el partit amb el qual simpatitza la senyora Sierra no ha volgut mai posar una partida destinada a accessibilitat dintre dels pressupostos municipals. Jo recordo haver-me barallat moltes vegades i haver presentat moltes mocions al respecte, per tant, que la senyora Sierra ara ens digui que no ens hem interessat des d'Esquerra mai pel tema, doncs a mi com a mínim em sorprèn, però bé...

En relació a la residència per a discapacitats a Ca n'Oliveres. Bé, quan el govern del primer tripartit va petar, després que Esquerra digués «no» a l'Estatut, va haver-hi un canvi a la consellera del Departament de Benestar i Família, i va sortir la senyora Anna Simó i va entrar la senyora Carme Figueras. I en pocs mesos de temps, la senyora Carme Figueras va proposar no sé quantes residències per a gent gran, per a discapacitats, no sé, moltíssimes. Però clar, era una proposta a dos mesos o tres mesos vista de les eleccions, i sense cap mena de pressupost al darrere que la recolzés.

El següent govern tripartit que va haver-hi, amb el senyor Montilla, el Departament de Benestar i Família va tornar a recaure el mans d'Esquerra Republicana, en aquest cas de la senyora Carme Capdevila, si no m'equivoco, i aleshores, doncs, es va elaborar el projecte per fer aquesta residència. Però ja estem parlant que entràvem a l'any 2008-2009, i, per tant, entràvem en plena crisi, i evidentment aquesta residència no es va fer.

A mi el que em sorprèn és que hores d'ara, any 2014, el PSC presenti en el Parlament de Catalunya que es faci una residència, que el PSC, el Govern, juntament amb Esquerra, juntament amb Iniciativa, fossin incapaços de fer l'any 2008, 2009 o 2010, o ni tan sols de plantejar al seu pressupost aquesta residència. Per tant, em sorprèn que ningú del PSC li hagi explicat a la senyora Sierra que si no es va fer aquesta residència, en part els culpables en som tots plegats, però no es pot exigir a l'any 2014 que la Generalitat, sense un euro dintre de la caixa, faci una residència. Segurament és una necessitat imperiosa de fer? Segurament, com tantes altres, però és que no hi ha diners per fer-la.

Per tant, el que no m'agrada és que es jugui amb els discapacitats per fer política.

Després. Jo estaria encantat, encantadíssim d'anar a veure, suposo que el casal d'estiu per a discapacitats, i possiblement fins i tot el *rastrillo*, que també sortia per aquí, és al que jo li contestava, però la veritat és que després d'alguns anys en què vaig intentar acostar-me a l'entitat AIDED, el primer any que van muntar el *rastrillo* no m'hi vaig acostar. I no m'hi vaig acostar, i he intentat mantenir aquesta posició, perquè em vaig assabentar que aquesta entitat regalava plantes de Nadal als polítics que s'hi acostaven. Per tant, perquè no gastessin plantes amb els polítics que s'hi acostaven, entre ells jo mateix, vaig decidir no anar-hi, perquè considerava millor que venguessin la planta que no pas que me la regalessin.”

El senyor Doce:

“Ho entendrem, perquè s'està fent una mica tard. Parlaré, i amb això li demano una mica de comprensió, en nom d'un seguit d'associacions i de comunitats de propietaris, concretament de l'Associació de Veïns de La Miranda, de la Comunitat de Propietaris de La Mallola-Cases, de la Comunitat de Propietaris de La Mallola-Pisos, dels veïns del carrer Magdalena-Amigó i del carrer Nord, i com sap, de 1.308 ciutadans d'Esplugues que ens han atorgat la seva signatura, han donat la seva signatura per oposar-nos al projecte de construcció d'un tanatori a la Plaça de la Constitució.

Ens felicitem, en primer lloc, de la retirada de la permuta al solar del carrer Nord. És una part de la lluita, diguem-ne, que portem aquests veïns, que veiem justificada la nostra feina amb aquesta retirada. Però això ens porta una mica on érem fa dos anys, quan ens vam començar a oposar a aquest projecte. Les raons que vam donar per escrit per oposar-nos al projecte de la Plaça de la Constitució, han passat dos anys, i en el projecte que s'ha presentat i que l'ajuntament ha aprovat inicialment –l'equip de govern ha aprovat inicialment– es mantenen.

I aquesta alternativa que es va buscar al carrer Nord, sense explicar-la ni als altres grups polítics ni als veïns que havíem estat consultats abans, o als que s'hauria pogut consultar després perquè serien més directament afectats, això ens ha portat a una situació en la qual tenim probablement, algú ho ha dit abans, un projecte pitjor. Ens trobem en una situació en la qual tenim un projecte que l'equip de govern, amb la tramitació del pla especial, entenem que li ha atorgat, o li dóna, una sèrie de..., el que entenem discrecionalitats, aplicant lògicament marges legals, però en l'extrem més alt del que això es podria fer, no?

Si no hi hagués pla especial estaríem en el que diu el pla general per a la zona, el 20 a 10, i en el pla especial, diguem-ne, quan es fa el pla especial, s'haurien de complir tres tipus de condicions: una adaptació de l'ús en el cas de l'equipament, que en aquest cas entenem que no es contempla, i un exemple d'això és que quan un altre tanatori ha vingut a implantar-se a Esplugues no

s'ha situat en un terreny d'equipaments sinó que s'ha implantat en un sòl industrial; l'interès públic, que en aquest cas no el veiem justificat, i el projecte no el justifica, veiem que no es contempla la urbanització de la rotonda, que lògicament és una obligació d'aquest pla, veiem que no es considera l'afectació que això té sobre la mobilitat en el sector, ni els interessos de la residència i de la inversió que s'ha fet, en uns terrenys que a més a més són una concessió municipal de construcció d'una residència geriàtrica, que estaria paret amb paret amb aquest tanatori.

I d'altra banda, tampoc s'aconsegueix l'adaptació a l'entorn, perquè tractant-se d'una parcel·la de 1.400 metres quadrats, quan comparem amb altres plans especials pròxims, veiem que la que més..., diguem-ne que la següent de mida tindria tres vegades la mida d'aquesta parcel·la. I en aquesta parcel·la, que és tres vegades més gran, l'ocupació és un 70 per cent inferior a la que ara l'ajuntament acceptaria. Això, clar, al que porta és que com que la dimensió de la parcel·la és molt més petita, aquesta edificació un 70 per cent més gran el que genera és una sensació que..., una realitat que l'edifici no cap a la parcel·la.

I tot això es fa no entenem massa amb quin..., diguem-ne que l'argumentació que s'ha donat abans és que el pla especial ara es desenvolupa amb una parcel·la privada, de propietat privada, en comptes d'en una parcel·la de titularitat pública, però jo entenc que l'ajuntament –o entenem els afectats– dins d'aquesta funció que té d'ordenació del territori, ha de vetllar igual, i l'ordenació ha de ser, diguem-ne, amb sentit, tant si és en un sòl de propietat privada, com si és en un sòl de titularitat pública.
Llavors...”

El senyor Doce:

“Faria les dues preguntes. La pregunta a l'equip de govern seria si coneix l'equip de govern l'avantatge econòmic que obtindrà Àltima instal·lant el tanatori en un terreny d'equipament, que té els avantatges que en aquest cas suposa la tramitació d'un pla especial i el menor preu del sòl. I per a la resta de portaveus dels partits i el regidor no adscrit, si consideren legalment admissible i acceptable que la sol·licitud del pla especial presentat per Àltima –a la presentació del pla presentat per Àltima– figurin 300.000 euros que s'haurien d'entendre com una donació que fa aquesta empresa a l'Ajuntament d'Esplugues, i que ens sembla que justifica, o sembla justificar, un interès públic, però que legalment no està recollida, perquè en sòl urbà consolidat aquesta compensació no té lloc, eh?”

El senyor Figueras:

“A veure, legalment he de dir que no ho sabria dir, per què estan aquests 300.000 euros si no és per justificar d'alguna forma un determinat interès públic que només el veig en dues qüestions: en no haver d'expropiar com a ajuntament el tros de rotonda que haurien d'expropiar, i aquest afegitó de

300.000 euros. Però tal com diem Esquerra en les nostres alegacions que hem presentat al projecte, realment en comptes d'haver-hi un interès públic en aquest projecte, el que hi ha és un dany a l'interès públic, perquè al darrere d'aquest tanatori hem de pensar que aquí tenim una residència per a gent gran. Vull dir... I que en els danys revertiran en l'ajuntament. Per tant, més que un interès públic, el que hi ha és un dany públic.”

El senyor Roldán:

“Mire, es relativo al tanatorio, y la pregunta dice así. Dice: “La empresa Elysium Europa ha presentado un plan especial para la construcción de un tanatorio en un terreno calificado como equipamiento, en la Plaza Constitución de Esplugues, aprobado inicialmente el pasado 6 de junio. En Esplugues no hay plan de equipamientos para el municipio, ni ordenanza alguna que regule la instalación de actividades de este tipo, por lo que si otras empresas presentasen solicitudes de otros tanatorios en otros terrenos de equipamientos, el ayuntamiento, tal y como nos ha indicado en muchas ocasiones, debería tramitarlos, y si cumplen, aprobarlos.

La pregunta para el equipo de gobierno es la siguiente: ¿Cómo es que Esplugues no dispone de un plan director de equipamiento a nivel municipal, que permita ordenar de forma adecuada a las necesidades de la ciudad la instalación de actividades como la de tanatorio u otras, cuya proliferación en terrenos de equipamientos impediría que el destino inicialmente previsto para estos terrenos se cumpliera?

Para los demás partidos y el regidor no adscrito, sería: ¿Consideran ustedes necesario que Esplugues disponga de ese plan de equipamiento global?
Ya está, buenas noches.”

El senyor Doce:

“Em sap greu la polèmica aquesta que s'ha establert en referència als 300.000 euros. Potser no s'entén el que vol dir que s'accepti com una cosa normal que en un sòl en el que no hi ha cap obligació legal que el promotor hagi d'aportar una quantitat per compensar cap altra cosa, eh?, es doni per normal que s'aportin 300.000 euros. I a mi em sembla que això genera un conflicte d'interessos a tots els regidors d'aquest ajuntament. Em sembla que no es pot dir que aquests 300.000 euros siguin innocents. Aquests 300.000 euros són un esquer que afavoreix la posició favorable de l'ajuntament a acceptar coses que no tindria per què acceptar. Està acceptant que en comptes d'un 50 per cent d'ocupació, que és el màxim que s'ha donat en plans especials a Esplugues en aquest sector, es doni un 75. I això, l'única justificació que té és aquest suposat interès públic que apareguin uns diners.

Jo, quan pregunto si s'han fet comptes, estic demanant això justament, perquè em sembla que la funció, i dins de l'ajuntament hi ha tècnics per poder-ho fer, és valorar totes aquestes coses. A mi em sembla molt bé que els meus regidors defensin els interessos del comú dels ciutadans d'Esplugues, però els

diners no cauen del cel, com tots sabem, perquè sí, sinó que els diners ens els donen perquè algú obté més diners d'aquests diners. Aquí no hi ha germanetes de la caritat, aquí hi ha empreses que vénen a buscar benefici, i jo demano a tots els portaveus dels grups polítics que ens diguin com veuen aquesta qüestió, si els sembla compromès o no el fet que hi hagi aportacions que no siguin exigibles legalment, si això compromet o no la seva posició. I em semblarà molt bé que em diguin que no, eh?, em sembla magnífic.

Jo no estic parlant que això a vostès els representi un lucre personal, el que estic dient és que l'interès públic no es defensa igual dient: «Escolta, s'ha d'aprovar això –o no– i aquí no hi ha una compensació de 300.000 euros.» I no es mira igual quan es diu: «S'ha d'aprovar això o no, però és que ens donen 300.000 euros.» I em sembla que això, quan no està a dins de les coses que li serien exigibles a aquest promotor, si això no fos un sòl urbà consolidat, que s'estigués desenvolupant un sòl urbanitzable, això seria perfectament lògic, està recollit a la llei que l'ajuntament ha de participar de les plusvàlues que es generen, però això és un sòl urbà consolidat, i aquí no hi ha aquestes aportacions. I quan s'accepta com la cosa més normal del món que l'empresa ofereixi 300.000 euros, estem fent alguna cosa que a mi em sembla que ens estem equivocant.

Jo us demano a tots una reflexió en aquest aspecte. Us demano que, ara ho tenim, nosaltres hem fet unes al·legacions, us demano que feu aquesta... Retiro la pregunta, ja no us faré la pregunta, us la feu individualment tots i cadascun dels vint-i-un regidors. I vostè, senyora alcaldessa, sap que li tenim demanada l'oportunitat de poder parlar personalment, i aquesta és una cosa que volem exposar-li, sense cap mena de pressió, però pensem que aquest element certament és molt important, és definitiu.

Em sap molt greu el debat que hi ha hagut, perquè em sembla que no estem dient que aquí ningú s'hagi d'endur uns diners, però sí que em sembla que els interessos no estan ben defensats, els del comú, perquè el que hauria d'haver dit l'ajuntament, segons nosaltres, és l'ajuntament qui li ha demanat a aquesta empresa aquesta compensació, això no és una oferta de l'empresa. Llavors, automàticament l'ajuntament està entrant en un joc, i aquest joc és el que dona després una sobreedificació d'aquesta parcel·la. I això, en el cas d'un altre emplaçament podria ser lògic, en aquest cas ens estan resultant uns paràmetres que són absolutament un disbarat. Estem col·locant un nyap a la Plaça de la Constitució.”

El senyor Figueras:

“Per al senyor Roldán, respecte al tema del pla d'equipaments. Recordo que el Grup d'Esquerra Republicana, quan... Aquí hi va haver dues situacions: d'entrada es va aprovar un pla d'equipaments esportius, i per una altra banda es van dedicar terrenys destinats a equipaments per convertir-los en habitatge per a gent jove. En aquell moment Esquerra va presentar una proposta justament en aquest sentit, d'agafar tots els terrenys d'equipaments que hi ha a la ciutat, i d'alguna forma decidir cap a on s'havien de destinar.

Dissortadament, la majoria de l'ajuntament no va considerar-ho així, o sigui, en aquell moment el Partit Socialista va rebutjar la proposta. Nosaltres estem d'acord amb portar-la a terme.

I al senyor Doce, respecte als 300.000 euros. Penso que tots sabem què és la bombolla immobiliària, i quines pràctiques s'han fet servir amb el tema de la bombolla immobiliària per arreglar determinats problemes que potser no s'haurien d'haver arreglat, perquè jo entenc que si tu tens dret a construir no has de pagar a més a més una altra cosa que queda al marge del teu propi dret a construir en un determinat lloc. Hi haurà càrregues urbanístiques que es poden considerar, que d'alguna forma han d'estar ben paleses dintre d'un planejament, però aquests 300.000 euros a mi em sorprenen.”

La senyora Benito:

“Ah, no, no, es que eran para diferentes partidos –eran para diferentes partidos políticos– pero me voy a limitar a preguntarle al señor Figueras, de Esquerra Republicana, y otra cuestión será para el señor de Convergència i Unió.

Para el señor Figueras. Buenas noches, señor Figueras. En el Pleno del mes anterior, usted hizo una afirmación que no dejó muy clara, y que a nosotros realmente, a Ciudadanos, nos sorprendió y nos alarmó. La afirmación que usted efectuó también le tengo que decir, entre paréntesis tengo que hacerle esta anotación, a modo de anécdota, si usted quiere, y por aquello de la transparencia, que no está en el acta del Pleno, no está subida en la web, con lo cual, hemos tenido que transcribirla a través del video que hemos podido ver de Televisión de Esplugues. Viene a decir así: «No votaremos nunca a favor de una partida de 15.000 euros, que ustedes –refiriéndose al Partido Socialista– presentan en esta modificación de crédito, porque a nuestro entender va destinada única y exclusivamente a pagar parte de su campaña electoral.» Me gustaría que nos aclarara qué partida es ésta de los quince mil euros, y qué quiso decir usted con esto. Esto por un lado.

Por otro lado, a los señores de Convergència i Unió, al señor Comellas, buenas noches. Señor Comellas, hacer un inciso nada más. Es incomprensible que un mismo partido vote sí en Sant Feliu, y en Esplugues no. O sea, no lo acabamos de entender, por qué es exactamente –exactamente– la misma propuesta que ha presentado Ciutadans aquí, en Esplugues, y en Sant Feliu. Y dicho esto, a nosotros nos gustaría que nos valorara un poco, como portavoz de Convergència i Unió en Esplugues, cómo ve usted la situación, la grave situación que está ahora viviendo ahora su partido, con los casos de corrupción, el caso Pujol, y con la dimisión del señor Duran i Lleida. Nos gustaría que nos valorara también el tema.

Gracias.”

El senyor Figueras:

“A la senyora Benito, la meva afirmació de la destinació d’aquests quinze mil euros són per a una partida destinada a redactar un pla de ciutat. Un pla de ciutat que jo sempre l’equiparo a aquells típics plans que curiosament alguns ajuntaments, com el d’Esplugues, es treuen l’últim any de mandat, que normalment s’agafen o s’acaben redactant els darrers mesos de mandat, i que després, com altres plans, no s’acaben aplicant. Per això jo entenc que aquest pla... O sigui, no s’acaben d’aplicar les seves conclusions, ni tampoc es fan publiques les seves –com es diu això?– definicions que haurien d’aplicar-se posteriorment. Per això jo sempre he entès que aquest tipus de plans participatius per a l’únic que serveixen és d’alguna forma perquè l’equip de govern en aquest cas mantingui un determinat contacte amb la població en general, però pagat amb diner públic... Jo ho faig amb diner privat.”